

Observatoriul este de două ori în
septembra, Miercură și Sambătă.

Pretiul

pentru Sibiu pe 1 anu intregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimis cu post'a in lainsrulu monarhiei pe 1 anu intregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — In strainatate pe 1 anu 10 fl. seu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. seu 11 franci. — Numeri singuratici se dău căte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politico, national-economicu si literariu.

Anul VI.

Nr. 98.

Sibiu, Sambata 10/22 Decembrie.

1883.

Denuntiarile dela Lugosiu.

Faimele respandite prin diariile unguresci si mai pe urma cuvantele corespondentului nostru din Nr. 95 a. c. că „să facut aratare asupra episcopului romanescu dela Lugosiu atât la regimulu tierei cătu si la curia romana pentru diferite delicte canonice si că să ordinatu cercetare in causă acăsta,” acelea faime si aceste cuvante au destuptat in publicu nu numai o curiositate simpla ci unu adeveratu interesu bine intielesu din punctu-de vedere alu solidaritathei comune, care altmintrea ar fi si ar remanea numai o vorba găla. Trebuie se scimu unii de altii, la care ce ni se intempla in vieti a publica si p entru ce; se scimu si se aflam cu atât mai virtosu, cu cătu este mai incurcatu labirintulu de calumnii si minciuni propagate neincetatu mai virtosu prin press'a vrasmisișca in contra poporului intregu si in contra particularilor.

Publicul intréba in acesta, că si in alte casuri analoge, săntai si inainte de tóte: 1. Cine au facut aratare, adeca cine a denuntiatu pe episcopu dela Lugosiu. Este acela cine vreunu acusatoru care a esit pe fața si care e decisu a da fața cu acusatulu la forulu competente, sau este elu unu denuntiantu spionu miserabilu? Intrebarea pusa cu alternativ'a din urma isi are locu cu atât mai virtosu, că astazi denuntiantii facu o classe atât de numerosa, anume si la romani, in cătu insusi unulu dintre ministrii actuali a disu inainte cu mai bine de doi ani, că cei mai multi denuntianti se afla in tre romani, era comitee Hoyos actualu ambasadoru la Paris, pe cătu timpu fusese in Bucuresci că ministru plenipotente alu Maiestatei Sale monarchului nostru, observase unui ministru romanu cu mirare si desgustu, că atâti denuntianti i se inbuldiescu si isi dau usi'a unii la altii, precum nu i s'a mai intemplatu se védia asia ceva in nici-o tiéra pe unde a servitu in functiuni diplomatice; era apoi cei mai multi dintre acei infami esu cu căte o rogare a loru personala, care in bani, care in vreunu servituu sau vreunu altu folosu in parte.

2. Publicul vrea se cunoscă si punctele de acusa, cu care este inculpatu numitulu episcopu.

Asupra punctului 1 noue ne lipsesce ori-ce informatiune; daca inse ne ar fi permis a combina din trecutulu celu mai de aprópe, apoi in acestu uniu casu ar fi prea de ajunsu a sci, că episcopulu Victoru ori candu a fostu provocatu a se degradá sau de agentu politico anume la alegeri, sau de magiarisatoriu prin midiulocé coercitive, niciodata n'a facutu pe voi'a celoru dela potere, éra candu cu alegerea dlui Simonescu de vice-comite a sprijonitua alegere pe fața, nu pentru-că acel candidatu era romanu, ci mai virtosu din causa că Simonescu era recunoscutu. că functionariu nu numai calificatu, cu servituu de cătiva ani, ci si că forte activu si onestu. Aia dara pentru alegerile generali care decurgu a cum a, episcopulu Victoru trebuea se fia paralizat intr'unu moda óre-care. Spre acestu scopu s'au inventat puncte de acusa, unulu mai absurdu decât altulu.

Din acelea puncte noue ni se comunicara mai alesu doue si adeca: a) că numitulu episcopu lucra in contra interesselor bisericei catolice, „avendu-se bine cu schismaticii (czimborál a schismatikusokkal)” si că, lucru mare, de crima capitala! — venindu la episcopu dintru o comună neunita (ortodoxa) vrevo optu ómeni certati cu preotulu loru la cutite, din resbunare cătra acela cerusera că se fia primiti la biserică gr.-cat., episcopulu inse informatu de ajunsu despre starea lucrului li-au datu responsu că: daca nu vine comun'a intréga, este mai bine că se remana si ei acolo unde sunt, se nu turbare pacea comunei, punendu-le mai virtosu in vedere, că ei nu voru fi in stare se tñea in acea comună doi preoti, doi invetiatori, doi cantori si doue scole, apoi certele dintre ei desbinati si invrajmasiti nu se voru mai termina niciodata si se voru nasce procese care voru ruiná pe ambele parti, precum mai avemu exemple din trecutu.

Bine se fia intielesu că, dupace in Ungaria proselitismu e strinsu opritu prin lege episcopulu nici că puté se dea aceloru ómeni unu altu responsu pe care vrasmisișii sei se nu'l fia potutu esplicá de proselitismu.

A dou'a crima capitala ce i se impata episcopului Victoru este o minciuna capitala care tñe, că preas. sa ar fi disu romaniloru, că se nu in-

vetie unguresce, ci numai muscalesce, pentru-că de acăsta limba voru avea trebuintia si că densulu inca s'a pusu de unu anu de dile cu tota dili-genti'a că se inventie limb'a russésca.

Noi suntemu aplecati a crede, că episcopulu Victoru va fi inventiandu si limb'a russésca sau vrevo alta limba slava, intocma că si alti barbati de conditiunea densului, cari se occupa atât cu literatur'a cătu si cu istoria, că se tacemu că membrii familiei nobile Mihali, vechia indigena in comitatulu Marmatiei, au avutu ocasiune de a cunoscé limb'a rutenă, sora buna cu cea russésca, era epicopulu in Banatu, in positiunea sa vine in contactu si cu serbimea. Dara la universitatea din Budapest'a nu se inventia limb'a russésca si slavona vechia?

Alte adeverate „bazaconii,” cu care mai fu denuntiatu episcopulu, nu merita negrélă cu care s'ar scrie. Acum inse ministrulu cultelor pote se totu dica că i-ar parea si lui bine daca acusele ridicate asupra desu numitului episcopu nu s'ar adeveri, precum nici nu se va intemplă; dara, micimea de sufletu cu care s'a cautat asemenea pretextu de resbunare, va remanea că o infierare pe numele acusatorilor lui.

Totu dela Banatu.

Unu domnu mare cătu unu ministru, caleitorindu in văr'a trecuta in Banatu pe la asia numitele dominii sau bunuri de a le fundatiunilor, au ajunsu si in comun'a Ciacov'a. Aici romanii inbracati in vestimente de serbatore, curatii cum se camu pórta pe acolo, dusera si ei o petitiune, in care cereau dela auctoritatile respective, că pamenturile de arat si fenatiele din acelu bunu se li se dea loru in arenda, că-ci si ei sunt gata de a plati arenda totu asia de mare cum platesc jidovulu. Domnulu celu mare afandu de cererea locuitorilor, se intóse cătra cei ce se aflau impreuna cu elu si le dise: „Ce vréu ómenii acestia? Că-ci acestu popor mai curendu sau mai tardiu totu are se apuna (Mit-is akarnak ezek az emberek? hiszen ennek a népnek előbb utobb el kell pusztulnia.“

poesi'a religioasa, că-ci acestea doue facu ánim'a generoasa, era generositatea este locuinta geniului producatoriu de arte!

Dar cum stamu noi cu poesi'a religioasa? Nu prea bine. In timpurile trecute mai apareau si versurile religiose; asia fericitulu A. Panu se destinse in asta pri-vintia; elu a descrisu raiulu si iadulu in modulu celu mai viu, in cătu e unu Dante alu Romaniloru (A. Panu, cantece de stea e. XIX et XX etc.) Asemenea se destinse si At. M. Marienescu mai cu séma in cantece de stea si colinde. Ei, dar adi abia audi cetindu-se prin foile nóstre căte o poesi'a nationale, era de cea religioasa nici poveste. Si acăsta e unu reu mare! Precum cantecele nationale, destépta popórale si pe individi, estumodu cantecele de colore morale destépta sentiulu religiosu in poporu. Ba, ele contribuesc pote mai multu, de cătu ori-ce altu elementu pentru moralitatea unui poporu si in specie a poporului nostru romanescu. Nu odata amu auditu pe unii sateni dicundu: „Ore ce popi mai sunt si acestia, că-ci nu canta la prohode versulu lui Lazaru, că popii nostrii de de multu, fia iertati?“ Si asia e!

Poporul nostru iubesc artea, lui i placu cantecele, mai multu si din motivulu că in ceremoniile nóstre bisericesci se cuprinde unu ce misticu, sublimu si poeticu, si apoi toti scimu, că cu acestu ritu a traitu Romanulu de multu si de multu timpu!

Cu bucuria salutamu dara carteza dlui Negrutiu de nou aparuta si intitulata: „Nu me uită“. E mica brosuri'a, ce contine unele versuri funebrale, dintre cari multe sunt frumose si patrundietore. Ele cantică la conducturi funebre aru avé efectu bunu. Ceea ce ridică valórea acestei carticele e, că ea contine in parte mare versuri scrise in limb'a poporale, afara de vrevo căteva; cum sunt p.e. aceea a dlui G. Simu, teologu in Blasius, carea pe langa aceea că e lipsita de ori-ce arte si seutimenti poetici, dar e scrisa in o limba neintielésa de poporul romanu; pr. si ceea a dlui V. Dumbrava la mórtea lui Emiliu Margineanu, care e o imitatiune fidela de pe o poesi'a funebrale a lui Andrei Muresianu,

Foisióra „Observatoriului“.

Nu me uită.

Colectiune de versuri pentru ocazii funebrale arangiata prin N. F. Negrutiu, Gherla, tipografia „Aurora“ 1883.

La noi Romanii, sau mai bine disu in lumea literaturii nóstre romane, domnesce in mare parte o ne-pasare, se nu dicu indiferentismu. Si pentru ce: Óre pentru aceea că carturarii si scriitorii nostrii, buni, rei cum ii avemu, nu mai vréu se lucre nimicu, nu mai scriu nimicu sau nu producu opuri literare si scientifice? Sau pentru aceea, că de si unii scriitori chiamati ori ne-chiamati producu căte ceva, dar cine se mai interesséa apoi de produsulu loru, sau cine se pronuncie asupra acelui. Cugetandu bine, punèndu-ne inaintea ochiloru si trecutulu trebue, se admitemu alternativ'a asta din urma, că adeca de si aparu opuri si scrieri in cadrulu literaturii nostre, puçini se occupa de ele. Intru adeveru, la noi abia isi dă cineva opinionea despre vreunu opu voluminosu si de o valóre mare, era despre vreunu opu micu si de o valóre mai esigua mai că nu vorbesce nime sau fórtă raru. Amu poté cită la acestu punctu o multime de opuri aparute, ce inca pâna in diu'a de adi, nime nu s'a pronunciata asupra loru. Dar de aci urmádia pe langa reulu moralu ori spiritualu inca si unu reu materialu, că-ci nime nu cumpera atari opuri, despre care nici baremi o mica colóna din diuaristica nu vorbesce, că-ci nime nu scie de ele. Candu unu redactoru e trasu la processu, tota lumea se interesséa de elu si de aceea ce a scrisu; estumodu candu o carte de nou aparuta e trasa la procesulu criticei, toti se occupa de ea etc.

Dar se lasamu acestea! Se ne ocupam noii puçini de o carte, dar de o carte mica la vedere, dar frumósa la cete. Me veti intrebá de ce carte? „Nu me uită,“ asia se numesce ea fratilor romanasi, o carte de unu cuprinsu religiosu si carea confne unele accente doiose ale ánimii romanesci, candu acea áima e rupta de dorere, candu acea áima plange!

Dar mai săntai se premitemu căteva trasuri esentiale din poesi'a religioasa! Potemu dice, că poesi'a mai frumósa, de cătu poesi'a religioasa si nationale nu poti affá. Prin un'a se canta Ddieu, prin cealalta se canta unu poporu, cu care esti de unu sange si cu care vorbesci aceiasi limba. Nici-o idee nu ar poté fi mai sublima, decât aceea, ce ar dominá o poesi'a religioasa bine depinsa. Exemplu se ne fia psalmii lui Davidu, cantică lui Moisi, cantică canticelor. Sufletul omului gusta totudeauna la cetea acestor inspiratiuni divine o dulcetá si afă in ele unu ce nou si originalu. Dá! că-ci poetulu celu mai mare e Ddieu, dupa cum dice Herder, era poesi'a lui e lumea si mechanismulu ei minunatu. De unde poetulu germanu Rückert in o poesi'a a sa intitulata „Der Himmel“ prefigurádia ceriulu in unu modu pateticu, filosoficu si poeticu in o „epistola,“ in carea se afă inscrise o multime de litere, silabe, si cuvinte misteriose. Da, trasur'a principale in poesi'a religioasa e credinti'a, sentiu de pietate si caritate. Santulu Augustinu dice: „A fide incipit homo.“ Si intru adeveru, credinti'a in poesi'a religioasa e sublimu, nobilu, entusiasmulu si generositatea crestinesca, ce incaldiesce sufletulu omenescu. Scurtu: credinti'a e geniulu, care te inspira se cănti, ea e inus'a iubita! Óre poti se cănti cu asia focu, cu asia sufletu, pe unu „ce“, in care nu credi, si de frum-sétile acelui „ce“ nu esti patrunsu, fiindu-că nu credi in acelui „ce“ si in frumsetile lui? Ne credindu, ne fiindu patrunsu de acelui „ce“, nu poti fi inspiratu, si apoi rea poesi'a si aceea, carea e lipsita de inspiratiune. Dante, Schiller sau Petrarca nu ar fi potutu depinge asia de pateticu pe amant'a loru in sonetele lireloru clasice, déca nu ar fi credintu in calitatile amantei loru că intru adeveru sunt asia de farmecatore pentru ei! Asemenea nici Davidu, nu ar fi potutu esclamá: „Minunate sunt lucrurile tale domne, tóte intru intieptiune le-ai facutu,“ déca nu ar fi credintu si crediendu n'ar fi fostu patrunsu de poterea acelui, care le-a facutu de minunate.

Pietatea si caritatea inca trebue se incunune

Ori-ce inserate,

se platesc pe serie séu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare căte 7 cr., la a dou'a si a trei'a căte 6 cr. v. a. si preste aceea 30 cr. de timbru la tesauru publicu.

Prenumeratiunile se potu face in modulu celu mai usioru prin assemnatii postei statului, addressate de a dreptul la Redactiunea Diariului

„Observatoriul“ in Sibiu.

Acea scena dragalasia dela Ciacov'a nu ne a surprinsu. Ea este numai repetitiunea unei alteia, care se publicase inainte cu doi ani in cîteva diarie magiare totu din Banatu; ea inse este totodata o sententia de mîrte, la care motivele si comentariul apucaseram a'lu anticipă in primul nostru din Nr. 94 la p. 1 si cîteva urmatore sub titlu: „Pentrice nu se multiescu romanii in monarhia austro-ungurésca?“ Asia dara romanii se pîra, se dispara de pe acestu teritoriu, din acestea tieri? Este acésta o dorintia sau numai o profetie? Cá dorintia, ea ar fi dracésca; cá profetia, bunu e Ddieu parintilor nostrii, ea va fi si va remanea o minciuna de renegatu, cá si a profetului Jona despre Ninive. In totu casulu inse noi o recomandam cu totu adinsulu cá anume preotimea se o ia in cea mai de aprópe consideratiune, se se ocupe cu ea din tóte punctele de vedere. Este datore cu acésta siesi familiilor preotiesci, care mai tóte exista si se sustinu dela altariele romanesce, din prescur'a, parastasulu, prinosulu, liturgi'a, merti'a (ferdela), diu'a de lucru primite dela poporul romanesco.

Si adeca cum pôte se dispara acestu poporu din aceste tieri? Cele mai probabile doue midiulóce ar fi, cá se nu fia suferit a se cultivá in limb'a sa materna, care este multu mai vechia si mai durabila de cîtu chiaru numele Romei, apoi cá se subtragi pamentulu de cultivat de sub picioarele lui, si se'l sugrumi cá Hercules pe Antäus. Dara unde e astadi unu Hercules modernu?

Privighiat cu totii.

Din Ungaria.

(A faceri finantiali). Pe cîtu timpu legislativele se afla in vacanta, e bine a ne ocupá din nou celu puçinu cu unele parti a le finantierlor statului, la care contribue si poporul nostru pe fia-care anu dieci de milioane in cele preste 300 milioane din cîte vedem ca se inchaga venitulu Ungariei si alu tierilor annexe.

Ne vomu ocupá astadata cu venitulu ce se trage pe fia-care anu din lucrulu celu mai de nimicu, din fum u.

Contabilitatea centrala a statului luandu la revisiunea usitata budgetulu intregu alu anului precedent 1882 pâna in Octobre a. c. inchiaiese tóte bilantile diverselor ramure finantiali, intre care este si monopolulu de tabacu sau tutun. Din contabilitatea acestuia scótemu acilea numai urmatorele cifre verificate pe a. 1882 intregu.

Venitulu brutto din vendiarea de tabacu a fostu 38,489,802 fl. 03 cr. v. a.

facuta, pareni-se la mîrtea lui Lucianu Mocioni. Acestea ar fi potutu remanea afara din carticica!

Mai frumosă ni se pare partea a II-a a cartei, intitulata „Iertatiuni“. Acésta parte contine o asia duiosia in espressiuni, o asia limba trista, cum o are numai Romanulu, candu e lovitu de mîrte, unu asia semtiementu poeticu, depinsu in trasuri si frase simple, in cîtu nu poti de cîtu se o laudi. D. e. in poesiéra: „Copilulu sau copil'a cîtra frati si sorori:

„Remaneti in fericire
„Surori, frati plini de machnire,
„Eu me ducu pe cale grea,
„Altula nu ni omu mai vedé!
„Dar nu plangeti dupa mine
„Că-ci eu mergu unde mai bine.
„Lumea-i plina de doreri,
„Er ceriulu de dulci placeri!“

Sau in poesi'a: „Copilulu sau copil'a cîtra mama“:

„O! iubita maica mea
„Eta că dorerea grea,
„M'a cuprinsu fara crutiare
„Pan mi-am datu a mea suflare.“

„Dela sinulu teu iubitu
„Fara mila m'a rapitu,
„Că mai multu se nu 'ti potu dice
„Cuventulu de: „mama dulce.“

Sau in poesi'a: „Tat'a sau mam'a cîtra fii si fete:

„Nu-i nimicu pe lumea mare
„Mai jalnicu mai cu intristare,
„Că candu pruncii perdu deodata
„Pe maicutia sau pe tata.“

Era totu in acestu versu, strofa a siés'a; pariente care a morit, mai inainte de a pleca la loculu de repausu, dà svatu filioru sei in urmatoriulu modu:

„Traiti cu buna invoice
„In linisce si iubire
„Că si fratii de unu sange
„Că-atunci tóte veti invinge!“

Estumodu in partea intitulata: „Iertatiuni“ sunt unu siru de adiouri funebre addressate in versuri de cîtra celu ce a murit, mai inainte de a pleca la loculu de veci. Din acestea amu citatu si noi aci vreo cîteva. Ele sunt intocmite in unu modu sistematicu; asia:

Spesele, cumparare, fabricare, transporturi etc. etc. 18,839,975 fl. 77 cr. v. a.

Prin urmare castigu curatul statului a fostu 19,649,826 fl. 26 cr. v. a.

Cu unu anu inainte, adeca in 1881 castigulu fusese 17,490,681 fl. 96 cr. v. a.

De aici se vede, că consumul de tutunu merge totu crescendu si inca in proportiune escessiva.

In tierile proprie austriace consumul este si mai mare, dupa cum si locuitorii sunt preste 7 milioane mai multi.

In tieri straine s'a cumparat tutunu numai de 571,267 fl. 26 $\frac{1}{2}$ cr. v. a.

In statulu Ungariei s'a plantat in a. 1882 tutunu pe 98,066 jugere (pogone) catastrali de cîte 1600 stanjini \square , din care s'a facut 52 milioane 188,694 kilograme, sau adeca cu 5 milioane 752,506 kil. mai multu decât in a. 1881.

Spre a ne face idea si de cantitatile fabricate, le scótemu acilea pe doi ani, din causa că fabricatele trecu dintr'unu anu pe altulu.

In 1881 s'a preparat 2 milione 625,691 kg. tutunu din strainetate, 10 milioane 490,865 kgme. din tiéra (indigenu). In 1882 din strainatate numai 2,303,182 kg., era indigenu 12,774,725 kgme!

Din tutunulu preparat s'a fabricat si pachetat in a. 1881 tabacu de nasu 39,666 kilog. de pipa si de sugari 12,407,603 kil. si 661 milioane 939,966 bucati de sugari sucite gata. In 1882 s'a fabricat tabacu de nasu 89,217 kilog. 14 milioane 67,334 tutuna de pipa (lulea) si de sugari, apoi si 665,416,206 bucati de sugari sucite gata.

In a. 1882 au mai adusu si din tieri straine tutunu fabricat 2,550,983 kilograme si 1,283,400 sugari gata. In acelasi anu au intrat si din Austri'a 706,613,289 sugari, era in 1881 intrasera 620,536,526 sugari din Austri'a.

Acestea date le scótemu dupa diariulu oficiosu „Nemzet.“

Aprópe 39 milioane fl. v. a. incassate pe unu singuru anu dela fumatorii, cîti se afla intre 15 milioane de locuitori ai statului! Apoi se mai crede ministrulu finantierlor că ómenii sunt saraci si că nu mai potu plati contributiunile statului? Cei carii fumédia tabaculu celu mai puturos, totu cumpara pe anu celu puçinu de cîte 10 pâna la 20 fl.; se afla ince celu puçinu 1 milionu de ómenii cari arunca pe tabacu preste anu cîte 100 pâna 200 fl. era aceia carii fumédia pe di cîte 8—10 sugari de cîte 10 cr. una, dau pe tutunu atâtă, cu cîtu s'ar sustinea cătă o familia sarmana pe unu anu intregu.

„Copilulu sau copil'a cîtra tata, mama, frati si surori, fratele cîtra frate si sora; tat'a sau mam'a cîtra fii; sau fata; spoi barbatulu cîtra soția; femei'a cîtra barbatu: apoi mosiulu sau mosi'a, unchiulu sau matusi'a cîtra nepoti sau nepôte etc. etc.

Dupa acestea urmăedia unu siru de: „epitafia“, culese din mai multi poeti, cum e p. e.:

„In patri'a cerésca
„Egale pentru toti
„Nu cumperi cu viéti'a
„Pamentulu de trei coti.“ (A. M.)

Si in urma carticic'a se finesce cu dôue versuri, unulu pentru vinerea patimilor lui nostru Isusu Christosu, dintre care ni-au atrasu atentiunea strofele urmatore:

„Dar Isusu. că mielulu blându,
„Sufere pâna in sfersitu,
„Si cu versulu seu ferbinte
„Strigá: Iérta-le parinte!“

„Nu serie faptele loru
„In carteua pecatelorui,
„Că-ci singuri se osandescu
„Acum, candu me restignescu!“

Éra altulu la inmormentarea D. N. I. Christosu. (Plangerea P. C. V. Maria.) Si cu acesta se finesce carticic'a din cestiune.

Desi in acésta carticica sunt unele neesacticitati ritmice, sau de si limb'a poporale in unele locuri e amestecata cu cea literare, ceea ce nu concedu criticii; de si in unele locuri s'ar parea că limb'a poetica e suprimata si fortata, totusi avendu in vedere naivulu, simplulu si sufletulu esprimitu in acésta carticica, totusi considerandu că baieti nostrii scolari dela scôlele elementare sunt lipsiti de carticile morale si lucrute in stilu poporulu, si in fine considerandu că, in sinulu poporului nostru se afla multi, cari sciu cete, dar n'au ce, nu potemu se nu laudam in treprenderea lui N. F. Negruțiu si se nu recomandam cartea dsale toturorul membrilor de scol'a si biserică pr. preotiloru, invetitoriloru, cantoriloru si toturorul celor ce sciu se cetésca. Dorim cîtu mai in graba se vedem si editiunea a dou'a, că-ci editiunea prima scimă că va trece in curendu. Asia se fia!

Croatia.

Afacerile regatului triunitu esu din nou la suprafața, nu mai multu cu fapte violenti, dar cu vorbe violente. Banulu nou denumit de cîtra Maiestatea Sa in persón'a comitelui C. Khuen de Hedervar, omu in etatea cea mai vigorosă, de barbatu tineru nascutu si crescutu in Slavoni'a, studiatu cîtiva ani in capital'a Croatiei, la intrarea sa in resedentia a fostu primitu ce e dreptu, cu tota onórea si respectulu cuvenit unui representante alu regelui si chiaru masse din poporul l'au intimpinat cu Zsivio mai virtosu dupace l'u audire vorbindu bine limb'a croata; apoi in dilele urmatore au urmatu deputatiuni numerose la densulu si se parea că spiritele croatilor incepau a se impacă cu nou'a stare a lucrurilor.

Intr'aceea se convocase pe 17 Decembre diet'a Croatiei care fusese prorogata inainte de catastrofele sangerose. Astadata venira si deputatii alesi din fostulu teritoriu granitariu locuitu de preste 1 mil. 300 mii locuitori. Banulu Khuen deschise siedintiele prin unu discursu frumosu si meduveso, in care 'si desfasură totuodata program'a sa dupa care crede elu că trebuie a se administră acelu regatul triunitu o autonomia cătu se pote mai larga si se asigură desvoltarea intereselor nationali. Drepturile garantate pentru granitari se voru conserva neatinse si locuitorii voru intră in usulu drepturilor constitutionali alaturea cu toti ceilalti fii ai patriei. Nu me voiu tînea numai de liter'a legei, ci o voiu execută totuodata in spiritul ei. Cea mai mare atentiune va da administratiunei si justitiei. Va ingrijii intre marginile autonomiei pentru prosperarea national-economica a tierei, era ce nu se va potea face in tiéra, va cere se faca gubernulu comunu. Pe langa acestea inse va insistă cu totuadinsulu, că croatii se recunoscă odata pentru totudeauna, că patri'a lor este si trebuie se remana parte constitutiva a statului Ungariei.

Acestea cuvinte din urma a le banului vorbite in tonu categoricu au si provocat manifestatiuni si programe noue, alu carorui coprinsu merita se fia cunoscutu si apretiatu de cîtra tóte poporele monarchiei austro-unguresci. Trei partide politice se afla astadi in Croatie, gubernamentală, nationale, radicală; s'ar mai potea adaoge si a patr'a asia numita serbescă, care face capitalu din Azbuchile cirilice si din differentia de rituri, credem ince că serbii nu voru mai esi in faç'a Europei inca si cu lucruri de acestea.

Partid'a gubernementala intelésa numai in spiritu croat, afla că gubernulu Ungariei a violat de repetitiveori pactulu politicu fundamentală inchisietu in 1868 modificat si coresu in a. 1874 prin urmare acea partidă isi tîne de a sa datoria a privighia neincetatu că violari de acelea se nu se mai intempe.

Partid'a nationala merge mai departe cerendu autonomia tocmai pe atâtă de larga, pe cîtu o are Ungari'a in complexulu monarchiei si anume: Actulu de incoronare si juramentul pe care'l punu regii se se coprinda intr'unu originalu că si pentru Ungari'a si acela se coprinda unu aliniatul prin care se fia garantata intregimea si constitutiunea Croatiei intocma precum se face si pentru Ungari'a. Autonomia Croatiei se fia largita asia, in cîtu numai afacerile declarate in pactulu dualistu de comune se fia scosé din competenția dietei croate spre a fi tractate si decise in delegatiuni, tóte celealte se cada in sfera de activitate a dietei croate, prin urmare si Croatie se aiba a numera la tesaurulu centralu alu monarchiei numai sumele cerute pentru afacerile comune adeca armata, esternele etc. in proportiune. Adeca nu mai multu dualismu, ci federalismu, la care tindu in acelasi timp Boem'a si Galiti'a.

Partid'a radicala numita a lui Starcevici merge si mai departe; ea adeca voiesce se o rupa definitiv cu Ungari'a, curmandu ori-ce afaceri comune cu dens'a, si tînendu numai la uniunea personala a regelui si a dinastiei.

Tóte acestea partide erau cunoscute de mai inainte; ele inse au si esitul pe fața din nou in data a dou'a di in siedint'a dietei. A trei'a di, in 19 Decembre pe candu priedentele Krestics era se ridice siedint'a din acea di pe la 1 éra, s'a produs o turburare din cele mai furișe plina de scandale ne mai vediute pâna atunci nici chiaru in diet'a Croatiei. Furi'a radicalilor si a mai multor deputati veniti din teritoriul granitariu ajunsese la atâtă, in cîtu presedintele a scapatu că prin urechile acelu de bataia si maltratare impreuna cu alti cîtiva colegi; galerile au fostu desiertate cu potere armata si s'au luat mai multe mesuri spre infrenarea rebeliunei in capitala. In-

juraturi si cuvante că tradatorii, demni de furci s. a. se audiau din tóte partile, éra asupra magiarilor furiá, era la culme si deputatii granitari strigau: sute de ani amu fostu helotii (slavii) nemtilor austriaci, éra acuma ne-ati chiamatu la diet'a vóstra că se ne faceti slugoi ai magiarilor. Nu voimur se audimur de nici-o lege din cátie ati incaibaratu pàna acuma voi tradatorilor cu tiranii magari si altele multe. In aceeasi di sér'a partidele s'au adunat in conferentie. Cea nationala mai numerosa că tóte a tñinut trei óre consultarea, la care a mersu si banulu, care fu primitu cu zsvio, din cauza că le a promis totu ajutoriulu din partea sa. Din tóte acele scene esí deocamdata atata: că fapt'a ministrului Szapáry cu emblemele si cu limb'a magiara introdusa pe furisii, apoi versarile de sange insocote de suspensiunea constitutiunei au indiectu intensitatea urei in tóta poporatiunea Croatiei, éra pe granitari iau impinsu pàna la mesuri desperate. Sciri ulteriore se astépta din tóte partile cu mare inpatientia.

Alegerile municipali pe 6 ani.

Pentru comitatulu Sibiului au decursu in regula si armonia care a surprinsu cu totu dreptulu. Din partea gubernulu nu s'a simtitu nici-o pressiune, candu din contra alegerile de inainte cu 6 ani s'au facutu intre certe si proteste infocate. Alegatorii au tñinut in cluburile loru conferentie prealabili, romanii si sasii separati. Fia-care clubu isi forma cátie o lista de candidati din nationalitatea sa, apoi fura esmissi delegati din sinulu seu spre a se intielege intre sine in numele cluburilor si a'si face in casu de asia, concessiuni ici-colo. S'au luat in de aprópe consideratiune calificatiunea fia-carui candidatu, inca si ceea ce se dice vita anteacta si alte impregiurari. Dupa deliberatiuni fórte seriouse romanii au acceptatulist'a sasilor si acestia pe a romanilor in unanimitate. Urmarea placuta fu, că dio'a de alegere din 19 Decembre se prefacu in di de aclamatiune. La cei de ántaii dñnii functionari nici nu s'a cerutu candidarea de cátie trei, că-ci au fostu aclamati dn. advocatu Gustav Thalman de v.-comite si dn. Corneliu Tobias de protonotariu in unanimitate; anume dn. Tobias avu satisfactiunea frumósa dela compatriotii sasi, că acestia inainte cu 6 ani nu'lui voisera, éra acuma dupace avusera timpu de a'lui cunóse de aprópe, chiaru ddloru l'au cerutu in unanimitate.

Presidente la judecatori'a orfanilor fu acclamatu Ludovicu Herbert, asessori F. Huttern C. Mangenius, tatalu orfanilor A. Löw. La contabilitate Székely si Ackner, fiscalu G. Göllner, fisicu dr. A. Arz, cassariu Otto Herbert, controloru Rud. Jahn, v.-notarii R. Sigerus, J. Stroia si J. Cretiu.

Pretori (subprefecti) au fostu acclamati Lud Fabricius la Sibiul, Fr. Roth la S.-Sebesiu, Moise Branisce Mercurea, C. Gottschling, Bran de Lemeny Salisce. Adjuncti R. Simonis, Savu, Heidendorf, V. Binder, Bela Michel. Medici de cercu dri. H. Schuller, C. Mauksch, J. Munteanu, C. Albrich, J. Moga. Veterinari C. Kreuzer et M. Horedt.

Alegerile din Fagarasiu le aflamur publicate asia: Vice-comite realesu dn. Dan Gramoiu, protonotariu F. Turcu, fiscalu Kapocsany (romanu unguritu), fisicu dr. Stef. Popu, presidetu ofan. Ales. Nagy, asessori V. Herszényi (romanu unguritu), J. Florea; vice-notari Jacobu Popenciu, Sigmund Panczél (secuui), cassariu Nic. Cipu, controlu Gr. Negrea; medici de cercu dr. G. Szabó, Nic. Cintea, veterinarian J. Jaszensky. Contabilu Efr. Pandrea. Pretori Emer. Herszényi, C. Popu, A. Belen, Laur. Negrea. Se dice că si in acestu comitatul alegerile cu decursu in urmarea unei inviori dintre romani si magari.

In comitatulu Ternavei-mari (Segisior'a) au apucat unu singuru romanu in functiune municipală. Comitelui Bethlen că prefectu ii putu romanii.

Dela Lugosiu (telegramu). Partid'a lui Jakabfy au alesu pe acestu de vice-comite cu majoritate de 70 voturi in contra lui Simonescu. Bucuria mare intre renegati.

Din Romani'a.

Despre conventiunea comerciala inchiaeta in 1874 intre Austro-Ungaria si Romani'a s'au scrisu si vorbitu din ambele parti fórte multe rele. Acum inse citim in „Curier finan. Nr. 155:

(Denuntiarea conventiei de comerciu cu Austro-Ungaria). Terminulu pentru denuntiarea acestei conventiuni se apropie, amu putea dice chiaru că suntemu in ajunulu acestui terminu. Façia cu acesta imprejurare suntemu in dreptu a

ne intrebá, ce face gubernulu? Romani'a, mai multu de cátu ori-ce tiéra, are trebuinta se puie in aplicatiune sistem'a protectore, care tronédia in Franci'a, in Anglia, in Spania, in Belgia si in Germania, tieri eminentamente industriale si bogate. Noi nu avemur mai nici-o industrie pàna acum; totu ce vedemur, nu sunt de cátu nisice slabe incercari, lovite aci de taxele vamale care favorisedia concurrentia straina in modu sdrobitoriu pentru noi, aci de reau'a credintia a fabricantilor cari ne concurredia prin mijloce necinstite. De vomu aruncá o privire si asupra comerciului nostru in specialu, ilu gasimur de asemenea fórte gravu lovitu de tractatulu de comerciu in vigóre dintre Romani'a si Austro-Ungaria. Ranele lui sunt atata de mari, in cátu a ajunsu a se afla dilnicu intr'o neintrerupta revolutiune.

In contra acestui tractatulu s'au ridicat si se ridicata inca seriouse plangeri in tóta tiéra, si esperientia a dovedit, că elu nu constituie o garantie de protectiune pentru comerciului nostru si pentru multe din industriile nationale nascende. Din contra, Austro-Ungaria este cea mai favorisata; industriile si produsele ei sunt cele mai usioru taxate la intrarea loru in tiéra, pe candu esportulu nostru n'a fostu protegatu de cátu pentru cele mai neinsemnate ramuri de productiune.

De aci necesitatela absoluta pentru Romani'a de a denuntia tractatulu de comerciu incheiatu cu Austro-Ungaria. Acestu tractatulu, dupa convenitiunea incheata, urmádia a se denuntia cu unu anu inaintea expirarei terminului lui. Ne aflamur deci in ajunulu acestui terminu, si, daca voimur se imbunatatum situațiunea, trebuie se ne facem bine datoria. Acum Romani'a nu se mai afla in situațiunea politica neotarita dela 1875, candu se mai poate face concessiuni pentru a obtine o situațiune politica mai favorabila.

Adi situațiunea politica a tierei fiindu precisata prin tractatul, putem tracta pe picioru de egalitate cu celealte puteri si ne putem apara interesele noastre economice cu mai multa tarie in fața pretentiilor gubernului Austro-Ungariei.

Pentru acésta inse, gubernulu trebuie se cunoaște bine adeveratele trebuinte ale tierei, in perióda de miscarea economică-industriala in care ne aflamur, pentru a isi face o idee deplina de defectele conventiunei comerciale ce am incheiatu cu Austro-Ungaria, si de directiunile in care ne putem indreptá activitatea nostra comerciala.

Acésta idee, gubernulu nu'si o pote formá de cátu consultandu directu pe toti comerciantii si industrialii din tiéra, fara distinctiune de nationalitate, pe spinarea carora se aplica asta conveniune. Dar, fiindu-că gubernulu nu ar putea obtine o solutiune din punerea sa in contactu cu fia-care persoana in parte, elu trebuie se autorise alipirea pe langa fia-care camera de comerciu a unei comisiuni compuse de unu numaru cátu se pote mai largu, de comercianti si de industriali, fara distinctiune de nationalitate. Aceste comisiuni lucrându impreuna cu camerile de comerciu, discutandu si precisandu defectele conventiunei, ar pune in positiune pe gubernu de a cunóse in modu veridicu aceste defecte, de a le invocá in cunoscinta de causa pentru denuntiarea tractatului ce ne preocupa aci si de a le face se dispara la preinnoirea lui.

Aflamur că camer'a de comerciu din Bucuresci, dupa propunerea unui membru alu seu, d. Dimitrie Tanasescu, ar fi cerutu dela ministrulu de comerciu autorisarea pentru numirea unei asemenea comisiuni. Ar fi de dorit că si celealte camere de comerciu din tiéra se imitédie pe sor'a loru din Bucuresci, si se nu scape din vedere, că cestiunea tractatelor de comerciu este o cestiune de viétia sau de mórte pentru Romani'a.

(Casuri de mórte). Ni se scrie din Romani'a, de si fórte tardiu, despre mórtea unor persoane, a caroru memoria ar meritá că se fia conservata si la publiculu nostru de dincóce de munti. Intre acei barbati acuma fericiți in Domnulu vomu numí aici pe doi, Constantin Balsianu cunoscutu din a. 1848/9 si dr. med. Jac. Banciu. Despre celu de ántaii repausatu (candu? nu ni se spune) se publicase in „Romani'a libera“ din lun'a Iuliu a. c. unu testimoniu datu lui de cátu fostu prefectu de trupe romaneschi, dn. Ioanu Axente Severu de coprinsulu urmatoriu:

„Subscrisulu prin acésta facu toturora cunoscute in consciintia sufletului si a dregatoriei mele cum-că dlu Constantin Balsianu, fostu oficieru la compania de pompieri in Romani'a, din 15 Dec. 1848, a servit cu tóta caldura in castrele mele

pàna la 17 Maiu 1849, candu fiindu demandatul cu 50 fectori se insire unu lantiu de flanceri asupra unei centurii ce se afla la pravarie, atatú se tinu de bine cu fectorii sei ceilalți, cátu putura trece la cetate nevetamati. In urma taindu'i ungurii intrarea in cetate, se retrase inapoi fara nici-o perdere. Apoi fiindu-că noi eramur chiemati in cetate că se nu mai esimur, si acésta densulu o stiá, cu fectori cu totu s'a dusu la Jancu. In drumulu seu intimpinà nisice fugari rataciti din óstea lui Hatvani, pe acestia i' prisne si dete in mán'a orasenilor din Zlatna.

Cum-că, cátu fu la Jancu inca se purta destulu de eroicesce, o scie lumea.

Cátu fu cu mine, se deosebi intr'o bataie ce o avuram in 5 Januariu 1849 la Vintiu-de susu unde fiindu densulu demandatul in celu ántaiu focu, se tinu cu atata barbatie, cátu cadiura din vrass, masi 40 de fectori si mai multi plesuriti (raniti); elu perdu 3 fectori, 5 plesuriti si capata o glontia prin bunda.

Asemenea se purta si la Blasiu in 1 Februarie de unde insa, batendu-ne Ungurii, sprijini retragerea cu o barbatie ne mai veduta. Esempu de unu curaju personalu dete la Dai'a, unde me aflam eu cu 150 de fectori si supremu locotenentu Appler dela Max. Chew. Reg. cu 24 de fectori in 3 Februarie, candu cercă o patrula a lui Bem de 12 Unguri a merge dela Sebesiu la Blaju, se repedi dlu cu 6 chevaux-legeri asupra patrulei, unguresci taie 2 chiaru cu mán'a sa, lúa unu calu, mai remasera inca 3 Unguri si pe cealalti ii intórsese la fuga.

„Meritele dlu care le facu in legiunea mea cu deprenderea fectorilor, nu le pote cineva pretiui, cu atata mai puçinu remunerá. Ele sunt mari in sine si voru remané monumente eterne, in inimele nóstre, care le scimu.“

Cenadie, 20/8 Octobre 1849.

Subscrisu: Axentie Severu, prefectu emeritu.

La acestu testimoniu „Romani'a libera“ adao-sese acestu comentariu:

„Acestu erou dela 1848 in ce stare se gasesc insa astadi? Éta cum ne-o descrie „Vocea Romanilor,“ facendu unu apelu care nu va remanea de sigur nesocotitul :

Atragemu bagarea de séma, in deosebi a meritosilor luptatori de totu soiulu din 1848, unii astadi potenti si gubernanti ai iubitei nóstre tieri, clatinande pe atunci, astadi tare si mandra, putendu a'i resplati in totu felulu. Atragemu bagarea loru de séma si ii rogu, a'si indreptá privirea către unu vrednicu de densii dar modestu erou. Care daca n'a lucratu intelectualu pentru fericirea tierii sale si a némului romanescu, si-a jerifit ce a pututu: bratiulu si viatia.

Greu bolnavu si sdruncinatu in adenculu sufletului zace astadi in Caracalul bietulu veteranu in batranitu, obscuru din 1848. Inima lui se stringe la ideia că pote se móra lasandu in urma o socie fara nici-unu mijlocu de vietuire si fara copii; careia legea nu i acórdă dreptulu a se bucurá, nici pe jumatate, din pensi'a misera ce primeșce pe luna acestu vitédiu.

S'au datu recompense nationale mari la cei meritoosi ce au sciatu se isi puna la ivela mereu faptele seversite; se se dea si mici, ori-cátu de mici, si acelora ce nu sciu ori sunt prea mandri a le cersi.“

Despre dr. Jacobu Banciu ni se trimise inainte cu cinci dile acestu necrologu: La 15 Nov. a. c. au fostu duse la locasiulu de veci cu cele mai distinse onori remasitiele mortuarie ale doctorului Jacobu Banciu. Unu asemenea cortegiu de multu nu s'a yediu in Craiov'a. Mai nu se vede incepulum si sfersitulu processiunei. Orasiulu intregu alergase a lua parte la acesta trista serbatore. Pentru-că era amiculu societatii intregi, si cu deosebire alu celor in suferintie, care ne parasia.

Dr. Banciu se nascuse la 1832, in Apoldulumicu, nu departe de Sibiul, din parinti romani, cultivatori de pamant. Trecuse inca de copilu se se aplice la farmacie in Bucuresci, dar s'a reintorsu spre a'si continua studiile gimnasiale, cari le-a terminat la gimnasiulu sasescu in Sibiul. Avendu inca de scolariu o pronuntiata aplicare pentru medicina, trecu la facultatea de medicina din Vien'a unde prin activitatea si inteligentia sa, ajutatu fiindu si prin o subvenitiune dela prea fericitulu intru memoria metropolitulu Siaguna si dela protopopulu Badila, reusi a'si terminat studiile cu succesu si a fi de frunte intre cei buni.

La 1860 vení spre a'si incepe cariera in Bucuresci. De aci in 1861 a fostu trimisul că

medicu in Turnulu-Magurele, unde avendu că parinte sufletescu sau nasiu pe Radu Golescu, se casatorii cu o fata din o familia germana vienesa, pe care si-o alese si o incredintiase inca la plecarea sa din Vien'a.

A mai functionatu apoi că medicu in Slatin'a si Caracal, pâna la 1865, candu consiliul comunali din Craiov'a ilu alese cu unanimitate de voturi medicu alu acestui oras.

Regretele numerosului publicu, adunat din tote clasele societatii, multimea coroneloru, ce acoperiau carulu funebru, si atatea alte semne de distinctiune, probau in de ajunsu simpatiile si stim'a, ce'si castigase dr. Banciu că medicu alu orasului Craiov'a.

In fruntea cortegiului dupa carulu mortuar mergeau preotii, corulu bisericei catedrale (Madona Dudu) music'a gardei, trei oficeri purtandu pe perina medali'a corón'a Romaniei, si elevii din internatulu liceului ducendu una din cele mai frumose corone de flori artificiale. Urmá apoi carulu funebru cu cosciugulu, si in urm'a lui unu lungu siru de ai amicilor repausatului; apoi music'a regimentului I de dorobanti. Dupa ei venia in corpore membrii societății Ajutoriulu cu drapelul de processiune funebra, impodobit cu o frumosa corona in doliu, elevii esterni ai liceului, elevii scólei normale, cu standardele loru, si professorii, in urma music'a regimentului I de linie, cu o companie de militari sub arme, si multime de poporu.

Inaintea bisericei s-tei treime si inaintea liceului s'au tñntu mai multe cuventari funebre.

Asia fu condusu la pragulu veciei, petrecutu de lacrimile multimei, restulu pamantescu alu doctorului, care plecă lasandu in doliu pe o soția si o mica fiica adoptiva, cari'l u veneau, si patri'a sa natala, pe care o plangea.

Craiov'a, Novembre 1883.

Fia-i tierin'a usiōra osemintelor lui!

Corespondentie particularie ale „Observatoriului.“

Onorata redactiune!

Vinu cu respectuosa rogare, că onor. redactiune se binevoiesc a primi in colonele „Observatoriului“ urmatorea descoperire:

In confiniul militarui graniterescu alu II-lea regimentu romanu, nici la o comuna nu a esistat vreunu fondu scolastecu, pâna candu a intratu in functiune Jo anu Marianu că vicariu si deodata directoru alu toturor scólelor din districtul militarui graniterescu alu Nasaudului.

Marele si zelosulu romanu Marianu au avutu inteleptiunea, au avutu curagiul de leu, de au intreprinsu si portatu acelea lupte, pâna ce au invinsu, de au trecutu dreptulu regalului de cârcimaru anume celu de 3 luni tóm'a in fiacare anu in folosulu scóleloru satesci. Acelasius barbatu, eternu fia numele seu, prin statutu au infinitatiu fondurile scolastecu comunali astu-feliu, că atari venite, respective acelea fonduri se nu fia atinse de nici-o erogatiune pâna atunci, pâna candu capitalul nu va fi crescutu si anume:

a) Pentru comunele mari la sum'a à 4000 fl. moneta conventionala.

b) Pentru comunele midiulocie la sum'a à 3000 fl. moneta conventionala.

c) Pentru comunele mici la sum'a à 2000 fl. moneta conventionala.

De atunci si pâna la desfintarea institutului militarui de granitia, fondurile scolastecu comunali au fostu in pastrarea si administrarea cea mai corecta la comande militare graniterescu de compagnie sub control'a si censurarea mai inaltelor comande militarie; éra dupa acestu periodu, aceleasi fonduri s'au pastrat si administrat de cătra antistitiile comunale, si mai pe urma de cătra senatele scolastecu locali, éra censurarea acelora a fostu concrediuta senatului scolastecu districtual din Nasaud.

Din cauza că pote in unele comune nu s'au purtat ratiunile in modu coresponditoru, ori pote că in unele comune s'au intempiat si óresicari scaderi in bani, senatul scolastecu districtual censurandu ratiocinile fondurilor scolastecu comunali, au datu si preste unele dificultati, din care cauza a propusu, chiaru si din punct de vedere alu uniformitatii, că pe viitoru tóte fondurile scolastecu comunali respective administrarea loru, se fia la mân'a comisiiunei centrale administratorie fondurilor scolastecu graniterescu din Nasaud.

Acea propunere o au primitu tóte comunele, si asia tóte fondurile scolastecu comunali au trecutu la comisiunea administratore centrala din Nasaud; inse pentru acésta trecere, nici-unu senatul scolastecu locale nu a fostu dispensatnici scutit de sarcina sa de respondere, de obligamentulu seu celu greu impus lui de lege, de a vighié asupra averei scólei, de a lucrá pentru sporirea aceleia, si — ce e preste tóte — pentru ori si ce dauna ce s'ar intemplá, a da de séma chiaru cu rebonificarea daunei.

Atunci amu crediutu, cum-că fondurile scolastecu comunali se voru administra in regul'a cea mai sigura si coresponditore; acum inse vedemu, că ne amu retacit in creditia nostra, acuma ne caiam — că atunci amu crediutu — acuma ni s'au umplutu sufletescu

O B S E R V A T O R I U L U.

nostru de amaraciune, vediendu, la ce amu ajunsu, in locu de crescere, scadere in fondulu scolastecu comunali.

Că nu cumva, tacendu senatulu scolastecu locale, se cada fondulu scolastecu alu comunei nóstre Sangeorgiu, in o mai mare scadere, senatulu recunoscendu-se responditoru chiaru si cu averile sale, s'a vediutu in pinsu de obligamentulu seu de a face si substerne la onoratulu senatul districtuale din Nasaudu urmatorea apelatiune :

„On. senatul scolastecu confes. gr.-cat. districtualu!

Candu s'au luat prin comitetul scolastecu graniterescu, hotarire pentru administrarea cumulativa a tuturor fondurilor scolastecu locale din fostele comune graniterescu, subsemnatul senatul scolastecu localu au decisu a se tñne in curentul administrarei, si pentru ajungerea acestui scopu au purtat grija se'si cästige la inchirea fia-carui anu rationariu, o copia autentica despre ratiunea acelui anu.

Candu au facutu senatul acésta, au avutu in vedere: cum-că prin acea centralizare, adeca portandu-se ratiunea fondului scolastecu de aici in altu locu si prin alte organe, senatul nu este descarcat de respondere ce-i impune legea scolastecu in privint'a administrarei.

In chipulu acesta senatul de aici inca la anulu 1872 au descoperit, cum-că tangentă dreptului de cârcimariu de pe acelu anu nu au intratu in fondulu scolastecu localu.

Credinu noi cum-că acea suma s'a luat la fondulu centralu pe timpu scurtu si din lipsa, am lasat lucrul se tréca si se se indrépte de sine; dara indata cum s'a observat, că in anulu urmatoru in locu se se platésca sum'a din anulu trecutu, s'a luat din nou si tangent'a anului 1873.

Standu lucrul astu-feliu, senatul de ací cerendu dela administratiunea fondurilor scolastecu desluciri, au primitu respunsulu, că acelea sume numai din grisiela nu au intratu la loculu loru, si că lucrul s'a indreptat.

Si in adeveru in anii 1873 si 1874 tangentă anuala cu 229 fl. v. a. apare că intrata la fondulu scolastecu localu.

Dela anulu 1875 inse, adeca de 8 ani de dile si respective acuma de 9 ani acea tangent'a nu au mai intratu in fondulu scolastecu loculu, ci s'a opritu la fondulu scolastecu centralu.

Pe cătu timpu fondulu scolastecu centralu ar luá unele sume pe timpu scurtu din lipsa, acestu senatul nu ar avea nimic de obiectu, indata ce acelea sume s'ar replati fondului nostru; dara candu o suma de aproape 1800 fl. v. a. stă la unu fondu strainu in pagub'a fondului scolastecu localu, acestu senatul nu numai este ingrijat de starea fondului localu, dara este silitu a dechiará o astu-feliu de administratiune absolutu necorecta, că se nu dicemai multu.

Póte ni se va obiectioná, că indata ce fondulu nostru nu se administrézia prin noi, nu pote cadé pe noi nici-unu felu de respondere in obiectul administrarei dara chiar asia fiindu, ore noi că simpli comproprietari ai acestei averi nu avemu dreptulu se intrebamu: de candu si de unde cinevea si-a luat dreptulu a ataca cu voia sa făra voi'a nostra averea scólei nostre? de candu cineva are dreptulu a tñne o suma de atatea sute atati ani fără nici-unu folosu pentru fondulu nostru?

Suntemu in dreptu a pune acestea intrebari, pentru-că avemu a da séma, si pentru-că avemu lipsa de unu respunsu limpede, că se putem si noi responde la vreme de lipsa.

Totu ceea ce ni s'a respunsu pâna acuma din partea onoratei administratiuni este: că acea suma se véde trecuta in carte de evidencia, ceea ce va se dica: banii nu ar fi pierduti.

Intrebamu inse din nou: cum remane atunci cu daun'a? Are fondulu centralu intentiunea se platésca dupa acésta suma tñnta atâta timpu celu puçinu 6% cătu da o cassa de pastrare, si care ar face la 700 fl.

Ne rogamu se nu ni se dica, că voimda daun'a fondului centralu, că-ci jertfele ce le facem si pentru fondulu centralu ne scutescu de astu-feliu de banuele, si in schimbu ne rogamu, se nu poftesca nime daun'a fondului nostru localu.

Sub astu-feliu de impregiurari avearea scólei nu pote de cătu se scada si subsemnatul senatul are causa se se intrebe, cum va pote face facia lipselor scólelor ce cresc cu fia-care di? si candu va fi pusu in positia a spori platile invetiatorilor, cari la noi stau mai reu că ori unde.

Ce s'ar alege de noi, candu s'ar constata, că din vin'a nostra s'a facutu scólei o dauna de atatea sute?

Responsabilitatea ce o avemu de una parte, precum si lipsele ce le suferă scóla de alta parte, ne impunu datorintia, de a pune capetu unei administratiuni atâti de pagubitóre, si de aceea subsemnatul senatul isi permite a rogá cu supunere pe prea onoratul senatul scolastecu districtual, se binevoiasca, a face că:

1. Fondulu scolastecu centralu se platésca tangent'a luata arbitrariu atâti ani dupa olalta din fondulu scolastecu localu, sau incal se o tréca in ratiuni că unu imprumutu in tóta regul'a.

2. Fondulu scolastecu centralu se platésca dupa tangenta folosita dela anulu 1875 incoce 6%, că dobanda

3. In venitoru se nu se mai arbitrariu nici-o suma de bani din fondulu nostru sub nici-o titula, fără dobanda.

In urma ne permitemu o observa cu supunere, că acestu senatul nu se pote sub nici-unu motivu abate dela acéstea conditiuni, si pentru casulu candu acestea cereri nu se voru considera, dechiará resolutu, că va cerca a'si dobandi dreptate pe alte cali ce-i sunt deschise.

(Acesta impartasiri venira dela unu saténu si membru in senatul scolastecu locale alu comunei Sangeorgiu.)

Avisu.

Concertul „Reuniunei romane de cantică din Sibiu“, amenutu din cause neprevedute, se va tñne Domineca viitora in 23 Decembrie a. c. in sal'a dela „Musikverein“. Inceputul la 7 óre sér'a.

Biletele se voru elibera Domineca, in diu'a de concertu, dela 3—5 óre d. a. in sal'a scólei romane de fetitie, strad'a Cisnadie Nr. 7.

Comitetul.

„Caliculu“

diariu humoristic si satiric, cu bogate ilustratiuni in textu, ése in Sibiu la 1 fiacare luni, brosuri, octavu mare, a 1½ côle, sau 18 côle la anu, si costa pe anu numai 3 fl. sau 7 franci, pe ½ de anu 1 fl. 50 cr. sau 3. 50 franci.

Cine voiesce se rida, prenumere „Caliculu“, si déca nu va ride, atunci nu stie ride.

Pretiul abonamentul se adressédia, mai usioru, prin asemnate postali (Postanweisungen, Posta utalvány) la administratiunea „Caliculu“ in Sibiu. Cine colectédia 5 noi abonenti, primește unu exemplar gratuitu.

Administratiunea „Caliculu“.

Bibliografia.

— Legendaru sau carte de cetire pentru scólele poporale de Vasile Petri. Partea I-a pentru alu 3-lea si alu 4-lea anu de scóla. Pretiul unui exemplar legatu 40 cr. — Editură autorului. Tipariul tipografiei Alexi in Brasovu 1883.

— Scóla rurală, diariu pedagogicu alu corpului invetiatorescu primaru rural din judetiele Dolj si Romanati. Anulu I, Nr. 5—6. Apare regulat la 1 si la 15 ale fia-care luni, si pe timpul conferintelor pe patru ori (intr'unu anu de 26 ori.) Abonamentul pe anu 6 lei, pentru studenti 3 lei. — Craiov'a, 1883. Tip-Litografi'a nationale Raltianu Samitea.

Cancelari'a NEGRUTIU in Gherl'a

deschide abonamentu pe anulu 1884 la urmatóriale diuaria, cari apară in propri'a redactiune si editiune:

„Amiculu familiei.“

Diariu beletristic si enciclopedicu-literariu cu ilustratiuni.

Va esi regulat in 1/13-a si 15/27-a di a fia-care luni in numeri căte de 2—3 côle; si va publica: Novele, poesii, ramanuri, aventuri picante, impressiuni de caleatoria, studii sociale, articlii scientifici mai alesu din sfer'a economie si a higienei de casa, sciri din lumea mare cu preferintia aceleia, cari interesează mai de aproape societatea romanescă, principia de viația si notitie de petrecere. Fia-care numeru va fi bogat si frumosu ilustrat. Pretiul de prenumeratiune pe anulu intregu va fi numai 4 fl., pe ½ anu 2 fl., pe ¼ anu 1 fl. v. a. Pentru Romani'a pe anulu intregu 10 franci platibili in bilete de banca ori in timbre postali.

„Preotulu romanu.“

Diariu bisericescu, scolasticu si literariu.

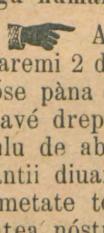
Va esi regulat in 1-a si 16-a di (c. n) a fia-care luni, in numeri căte de 1½—2½ côle si va publica: Articlii din sfer'a toturor scólelor si a invetiatorelor, tractate dogmatic, istorice, juridice, morale, pastorale, dar mai alesu rituali, predice pe domineci, serbatori si la diferite ocazii, mai alesu pentru ocazii funebrale, precum si schitia de predici, si ori ce amenunte aplicabili in predici, catechese si alte invetiaturi pentru popor, tractate pedagogice, didactice, studii si recensiuni literarie, sciri din sfer'a bisericesca, scolastica si literaria. Pretiul de prenumeratiune pe anulu intregu va fi 4 fl., pe ½ anu 2 fl., pe ¼ anu 1 fl. Pentru Romani'a pe anulu intregu 10 franci platibili in bilete de banca ori in timbre postali.

„Cartile sateanului romanu.“

Pentru tóte trebuintele poporului romanu.

Va esi in fia-care luna căte una carte de 1 pâna 1½ côle; si va publica: Novele poporale, istorioare, fabule, poesii, anecdote, proverbi si alte amenunte de invetiatura si petrecere, cunoştințe de economia, industria, higiena s. a., sciri din lumea mare, mai alesu aceleia cari mai de aproape ating pe poporul nostru. Pretiul de prenumeratiune pe unu anu intregu va fi numai 1 fl. v. a., pentru Romani'a 2 franci 50 bani platibile in timbre postali.

Tóte aceste trei diaria deodata costau pe anulu intregu numai 8 fl. v. a., pentru Romani'a 20 franci.

 Aceia, cari voru aboná tóte trei diuariale seu baremi 2 din ele, voru primi gratis patru portrete frumose pâna celu multu in 1 Maiu 1884; la din contra voru avea dreptulu de a'si pretinde se li se replatescă pretiul de abonamentu dejá solvit. Afara de aceea abonantii diuarialor nóstre isi potu procurá cu pretiul de jumetate tóte scerierile aparute in editiunea ori proprietatea nóstra.

Editoru si redactoru responsabile: G. Baritiu. Tipariul lui W. Krafft.